

over til Amtsrepartitionssonden, efterhaanden vilde blive forbragt til de Amtskommunen vedkommende Fornødenheder, og herved den Afgang gaae tabt, der saaledes hidtil har staaet Sognekommunerne aaben til paa billige Betingelser at erholde Laan til Udviklingen af deres communale Interesser, synes Ophævelsen af Amtsfattigkassen, ogsaa seet fra dette Synspunct, at maatte betragtes som mindre tilraadelig.

I Henseende til Tilveiebringelse af de communale Bidrag til Amtskommunen, har man i Righed med den Foranstaltning, der er foreslaaet for Sognekommunernes Vedkommende, ladet den særlige Ligning af forskellige Udgifter, der hidtil har været bragt til Anvendelse paa mindre Dele af en Amtsraadsreds, falde bort og inddraget Tilveiebringelsen af disse Bidrag under den almindelige Ligning, hvorhos man for at forebygge den Uretfærdighed, som Indførelsen af denne Foranstaltning vilde kunne medføre, paa samme Maade som for Sognekommunerne, har foreskrevet, at en Afregning skal finde Sted med de enkelte Districter, forinden de paagjældende Anliggender gaae over til at blive fælles for hele Amtsraadsredsen.

Ministeriet har ikke kunnet billige den nu gjældende Regel, hvorefter samtlige Bidrag til Amtsrepartitionssonden alene lignes paa Hartkornet, idet mange af de Udgifter, som afholdes af Fonden, f. Ex. Udgifter i Anledning af Delinqventomkostninger, Sognefogedløn og desl., Udgifter i Anledning af Læge og Medicinalvæsenet osv. maae siges ligesaameget at komme de Beboere, der ikke ere Hartkornsbrugere, som disse sidste til Gode, ligesom endog selve det Anliggende, der medfører den betydeligste Udgift for Fonden, Veivæsenet, ingenlunde kan siges alene at vedrøre Hartkornet. Det er imidlertid under den nuværende Skattelovgivning vanskeligt at finde en Form, hvorunder en Deel af Amtskommunebidragene paa en fyldestgjørende Maade kunne gaae over til at lignes efter Formue og Leilighed. En saadan Ligning kan selvfølgelig ikke foretages directe af Amtsraadet; man maa derfor benytte den i Udkastet anvendte

Udvei, hvorefter en Deel af det Beløb, som aarlig skal udskrives, kan lignes paa de under Amtsraadsredsen hørende Communer og udredes af disse paa samme Maade, som Communens øvrige Udgifter. Ved denne Fremgangsmaade klæber imidlertid den Mangel, at det er særdeles vanskeligt at fordele det Beløb, der skal udredes paa den heromhandlede Maade retfærdigt mellem de enkelte Communer. Ministeriet kunde derfor have været tilbøieligt til at opgive det Forsøg, der i Udkastet er gjort paa at aabne Afgang til, at en Deel af Amtskommunebidragene kunne falde Formue og Leilighed til Last, indtil en almindelig Indkomstskat maatte blive indført, hvis der ikke havde været enkelte Tilfælde, hvori den nuværende Udredelsesmaade fører til særdeles uretfærdige Resultater. Der sigtes herved til, at de saakaldte Flækker og de Communer, der dermed maae stilles i Klasse, hvilke høre under Amtskommunen, til Trods for de betydelige Udgifter, de paaføre denne, ikke bidrage paa anden Maade til dennes Fornødenheder, end ved Hartkornsafgifter; det er saaledes for at nævne et Exempel ioinesfaldende uretfærdigt, at Frederiksberg Commune med sin velhavende Befolkning kun svarer Bidrag efter sit ringe Hartkorn til Kjøbenhavns Amtsraadsreds. I Erkjendelse heraf har man troet, at der alt nu burde have en Bestemmelse, hvorved det kunde blive muligt at raade Bød paa den bestaaende Ulighed i de heromhandlede Skatters Udredelse.

Ligesom Udkastet har givet nærmere Regler for den Fremgangsmaade, der vil være at følge, naar et Forstanderskab ikke paa behørig Maade varetager de samme paahvilende Forpligtelser m. v., saaledes indeholder Udkastet ogsaa de for Amtsraadet i saa Henseende fornødne Regler. Da det imidlertid maa antages, at de Mand, hvoraf Amtsraadet sammensættes, i Reglen ville være udrustede med en betydelig større Indsigt og Dygtighed, end de communale Repræsentanter i Sognekommunerne, har man ikke anseet det for fornødent for Raadets Vedkommende at foreskrive Anvendelse af Boder for at tvinge dette til at